

Brodnica, dnia 16 lipca 2016 r.

Wójt Gminy Brodnica
ul. Zamkowa 13A
87-300 Brodnica

PO.310.1.2016

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Brodnica, działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.), art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust.1, art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716), dalej: u.p.o.l., w związku z wnioskiem Spółki

z dnia 26 kwietnia 2016 r. (data wpływu do Urzędu Gminy Brodnica: 29 kwietnia 2016 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w sprawie podatku od nieruchomości od części składowych elektrowni wiatrowych, a mianowicie art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,

uznaje stanowisko Strony za:

- prawidłowe w zakresie pytania 5, tj. stanowiska, iż wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,
- nieprawidłowe w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2016 r. wpłynął do Wójta Gminy Brodnica wniosek Spółki z dnia 26 kwietnia 2016 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w sprawie podatku od nieruchomości od części składowych elektrowni wiatrowych, a mianowicie art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust.1, art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca posiada tytuł prawny do nieruchomości gruntowych położonych w Gminie Brodnica (powiat brodnicki, województwo kujawsko-pomorskie), co do zasady na podstawie umowy dzierżawy z osobami fizycznymi. Grunty te są dzierżawione z zamiarem wybudowania oraz

eksploataowania na nich elektrowni wiatrowych niezbędnych Wnioskodawcy do prowadzenia działalności gospodarczej.

Wnioskodawca otrzymał w lutym 2016 r. koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Elektrownie wiatrowe typu Vestas składają się z zespołu następujących elementów konstrukcyjnych: trzech turbin wiatrowych, trzech fundamentów, trzech wież i wyposażenia każdej z trzech wież. Ponadto w skład farmy wiatrowej Wnioskodawcy wchodzi inne środki trwałe, takie jak: drogi wewnętrzne utwardzane, sieć średniego napięcia składająca się z linii kablowych, dzięki czemu energia uzyskana z Elektrowni wiatrowych i innych urządzeń może zostać przesłana do sieci; okablowanie to znajduje się pod powierzchnią dzierżawionych (z reguły) przez Wnioskodawcę działek i budynku sterowni wraz z wyposażeniem.

Elektrownie wiatrowe skonstruowane są w ten sposób, że wieża posadowiona jest na fundamencie trwale związanym z gruntem. Wieża składa się z części zewnętrznej, konstrukcyjnej zbudowanej ze stali i z betonu, a także w części wewnętrznej – technicznej, w której umieszczone jest wyposażenie techniczne, składające się z następujących elementów: winda, platformy, okablowanie, transformator NN, wentylacja/chłodzenie transformatora, urządzenie sterujące, drabina wraz z instalacją amortyzującą ewentualny upadek osób korzystających z drabiny, zabezpieczenie przeciwprzepięciowe, skrzynki z urządzeniami do pomiaru zielonej energii, wyposażenie elektryczne w postaci rozdzielnic, system SCADA służący do sprawowania nadzoru i gromadzenia danych (ang. Supervisory Control and Data Acquisition). Wnioskodawca dysponuje dwoma systemami SCADA: jeden z nich usytuowany jest na tym samym poziomie, co trzecia turbina wiatrowa, natomiast drugi zainstalowany jest w stacji transformatorowej.

Na wieżach elektrowni wiatrowych umiejscowione są urządzenia przekształcające energię wiatru w energię elektryczną, tj. turbiny wiatrowe. Głównym elementem turbiny wiatrowej jest wirnik, dzięki któremu jest dokonywana konwersja energii wiatru na energię mechaniczną, która następnie przekształcana jest za pomocą generatora w energię elektryczną.

Pytania wnioskodawcy:

1. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że wieża (część zewnętrzna oraz wyposażenie wieży) nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
2. Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie jest negatywna, czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że tylko zewnętrzna część wieży może być uznana za budowlę, a wyposażenie wieży (część wewnętrzna) nie stanowi budowli i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
3. Czy prawidłowe jest stanowisko wnioskodawcy, że sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
4. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że system SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
5. Czy prawidłowe jest stanowisko wnioskodawcy, że wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy:

1. Wieża (zarówno jej część zewnętrzna jak i jej wyposażenie) nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości;
2. O ile odpowiedź na pytanie nr 1 oznaczone we wniosku jest negatywne, to w opinii Wnioskodawcy jedynie część konstrukcyjna wieży (stalowa i betonowa część zewnętrzna)

może podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (począwszy od roku następującego w jakim uzyskano koncesję), podczas gdy wyposażenie wieży – część wewnętrzna - nie stanowi budowli i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

3. Sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
4. System SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
5. Wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe w zakresie pytania nr 1, 2, 3, 4 i prawidłowe w zakresie pytania nr 5.

Stanowisko organu podatkowego w zakresie pytania nr 1 i 2.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości wskazuje budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W myśl przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. budowla to *obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.*

Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1995 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.) dalej prawo budowlane, pod pojęciem obiektu budowlanego rozumie się *budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.*

W świetle art. 3 pkt 3 prawa budowlanego pod pojęciem budowli należy rozumieć *każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.*

Z kolei zgodnie z art. 3 pkt 9 prawa budowlanego urządzeniem budowlanym jest *urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.*

Opodatkowanie elektrowni wiatrowych było wielokrotnie przedmiotem orzeczeń sądowno-administracyjnych jednak ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961), dalej ustawa o elektrowniach wiatrowych, zasadniczo zmieniła art. 3 pkt 3 prawa budowlanego (definicję budowli), a także wprowadziła pojęcie elektrowni wiatrowej, do tej pory precyzyjnie nie zdefiniowanej w żadnym przepisie prawnym. W myśl art. 2 pkt 1 ustawy o elektrowniach wiatrowych, elektrownia wiatrowa to *budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365).* Przy czym przez elementy techniczne elektrowni wiatrowej należy rozumieć (zgodnie z art. 2 pkt 2) *wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół*

gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Zgodnie ze zmianami wprowadzonymi ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w prawie budowlanym wykreślono przepis wprowadzający podział elektrowni wiatrowych na części budowlane i niebudowlane. W obecnym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa jest obiektem budowlanym (budowlą), a tym samym jako całość podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W odniesieniu do momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości organ podatkowy za błędne uznaje stanowisko Wnioskodawcy, iż jest to początek roku następującego po roku w jakim uzyskano koncesję.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.p.o.l. jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Przepisy u.p.o.l. nie definiują pojęcia zakończenia budowy, ani zwrotu rozpoczęcie użytkowania budynku lub jego części. Dokonując wykładni tych sformułowań można przyjąć, że zakończenie budowy budynku lub jego części oznacza wykonanie wszystkich robót budowlanych w budowanym obiekcie lub jego części. Praktycznie wyraża się to w uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie budynku (budowli) lub jego części albo w zgłoszeniu zakończenia budowy budynku (art. 54-59 prawa budowlanego). Podkreślić jednak należy, że do ustalenia zakończenia budowy budynku lub jego części nie jest konieczne dokonanie wyżej wymienionych formalności. Istotne jest ustalenie czy faktycznie doszło do zakończenia budowy, co następuje w momencie zakończenia prac budowlanych, łącznie z pracami wykończeniowymi.

Stanowisko organu podatkowego w zakresie pytania nr 3.

Obiekt budowlany, jakim jest sieć techniczna służąca do przesyłu energii elektrycznej, nie ma z pewnością cech budynku ani obiektu małej architektury, jest zatem budowlą w rozumieniu prawa budowlanego, a tym samym w rozumieniu ustawy podatkowej.

Na budowle o charakterze liniowym, a takim jest niewątpliwie sieć średniego napięcia, składać się może wiele wzajemnie ze sobą funkcjonalnie powiązanych elementów. Definicja obiektu budowlanego, zawarta w ustawie prawo budowlane wskazuje, że budowla stanowi całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. Nie znajduje więc żadnego uzasadnienia „rozdzielenie” każdej budowli, również sieci kablowej, od przeznaczenia technicznego, na poszczególne elementy, gdyż są one budowlą jako całość i to nawet wówczas, gdy odrębnie spełniają one definicję budowli. Wprawdzie niektóre z elementów tak zdefiniowanej budowli, być może nie mogłyby być uznane za budowlę, gdyby stanowiły niezależne, wolnostojące obiekty, ale w następstwie ich połączenie w jedną, zorganizowaną całość (sieć), status takiej budowli uzyskują. Dla celów opodatkowania wszystkie elementy sieci, stanowią jedną całość i wartość tak ujętej całości stanowi podstawę opodatkowania, dla której naliczany jest podatek od nieruchomości.

Wnioskodawca w uzasadnieniu wniosku wyjaśnił, iż na przedmiotową sieć średniego napięcia składa się szereg elementów - co do zasady linie kablowe położone pod powierzchnią dzierżawionych (z reguły) przez Wnioskodawcę działek oraz inne urządzenia służące do przesyłania energii elektrycznej i powołał wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 listopada 2011 r. (sygnatura III SA/PO 534/11), w którym Sąd stwierdza iż: *„Kable elektryczne i światłowodowe umiejscowione w ziemi są urządzeniami budowlanymi umożliwiającymi użytkowanie obiektów budowlanych zgodnie z jego przeznaczeniem, wówczas gdy budowla stanowi przedmiot opodatkowania.* Zgodnie z nowym stanem prawnym elektrownie wiatrowe podlegają w całości opodatkowaniu, więc sieć średniego napięcia również podlega opodatkowaniu.

Stanowisko organu podatkowego w zakresie pytania nr 4.

W uzasadnieniu wniosku strona wyjaśniła, iż System SCADA służy do przedstawiania w sposób przejrzysty aktualnej sytuacji, stanu Elektrowni wiatrowej, a także przedstawienia stanów

historycznych dotyczących obiektu. Podstawową funkcją Systemu SCADA jest możliwość komunikacji programu z zewnętrznymi urządzeniami sterującymi. Co więcej za pomocą Systemu SCADA możliwa jest rejestracja danych zmiennych z obiektu, a także zmiana parametrów obiektu. System SCADA zainstalowany jest w komputerze (tzw. komputer sterujący) umieszczonym w jednym z obiektów Elektrowni wiatrowej i stanowi jej wyposażenie, a także nadzoruje oraz stanowi instrument ingerencji w parametry urządzeń technicznych Elektrowni wiatrowej, tj. turbiny. Zdaniem organu podatkowego jednoznacznie można stwierdzić, iż System SCADA stanowi układ sterownia Elektrowni wiatrowej czyli element techniczny budowli jako całości jaką w obecnym stanie prawnym jest elektrownia wiatrowa.

Stanowisko organu podatkowego w zakresie pytania nr 5.

Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż budynek sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l., a zatem podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości zgodnie z zasadą dotyczącą budynków, tj. jako iloczyn powierzchni użytkowej budynku sterowni i odpowiedniej stawki podatku od nieruchomości dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w ogłoszonej i obowiązującej uchwale Rady Gminy Brodnica.

Podsumowując, na gruncie obowiązujących na dzień wydania interpretacji przepisów prawa podatkowego i budowlanego stanowisko Wnioskodawcy w zakresie wyposażenia budynku sterowni, które nie stanowi budowli jest prawidłowe, nieprawidłowe natomiast w pozostałym zakresie.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego na dzień wydania interpretacji.

W przypadku zmiany któregośkolwiek elementu przedstawionego stanu faktycznego, zmiany stanu prawnego, jak również w przypadku ustalenia w toku prowadzonego postępowania podatkowego odmiennego stanu sprawy niż przedstawiony we wniosku, interpretacja traci swą aktualność.

POUCZENIE

1. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 718)).
2. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa (art. 53 § 2 w/wym. Ustawy).
3. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w/wym. Ustawy) na adres: Wójt Gminy Brodnica, ul. Zamkowa 13A, 87-300 Brodnica.
4. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nie uwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

5. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcy oraz innych podmiotów wskazanych w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Z up. Wójta
mgr Sylwia Chęćbiewska
Kierownik Referatu Podatków i Opłat